

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

27 NOVEMBER 1989

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

— van de heer A. Denys —

betreffende maatregelen om een einde te maken aan de compensatiepolitiek

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Eén van de oorzaken van het groot overheidstekort in ons land is het slechte gebruik bepaalde uitgaven en investeringen niet te beoordelen op de intrinsieke noodzaak van een dossier, maar op basis van communautaire evenwichten en verdeelsleutels.

Communautaire compensaties creëerden dikwijls kunstmatige behoeften en bezwaarden aldus nodeloos de jaarlijkse rijksbegroting. Een meer nefaste vorm van deze compensatiepolitiek is het onderbrengen van sectoriële tekorten in een bepaalde Gemeenschap onder de noemer van de nationale solidariteit.

Om dit „politiek verkoopbaar" te maken bij de andere Gemeenschap werden dan de totaaluitgaven verhoogd via het invoeren van een compensatie in verhouding tot de min of meer bekende verdeelsleutels.

Het moet gezegd worden dat deze tekorten zich vooral manifesteerden langs de zijde van de Franstalige Gemeenschap.

Bij de bespreking van de recente staatshervorming en de financieringswet had de nationale Regering en de Vlaamse Executieve ons voorgehouden dat hiermee een einde zou gemaakt worden aan deze compensatiepolitiek. Recente voorbeelden wijzen echter op het tegenovergestelde, namelijk :

- de oplossing voor de tekorten van de stad Luik ;
- de discussie rond de onderwijslasten uit het verleden.

Voor deze twee dossiers verontschuldigt de nationale Regering zich met de opmerkingen dat het eerste beslist werd vóór de financieringswet, en het andere een gevolg is van een inventarisering bij de overgang.

Waar echter geen enkele verontschuldiging voor kan gevonden worden is de gevaarlijke suggestie van nationaal Begrotingsminister H. Schiltz een gedeelte van de financiële weerslag voor de Franse Gemeenschap ingevolge de collectieve arbeidsovereenkomst voor de overheidsambtenaren te financieren via een dergelijke „wafelijzerpolitiek”.

Want hoe kan anders de suggestie begrepen worden het percentage van het kijk- en luistergeld te verhogen van 63 ten honderd naar 67 ten honderd (200 miljoen frank voor de Franstalige en 330 miljoen frank voor de Nederlandstalige Gemeenschap) zonder dat hiermee één enkele bevoegdheids-overdracht gepaard gaat. De binding van het begrip „kijk- en luistergeld” met de financiering van de Belgische Radio en Televisie is hier volledig misleidend omdat de financieringswet voorziet in de volledige uitgavenautonomie voor de Gemeenschappen.

Om de weddeverhoging van de Franstalige ambtenaren te betalen wordt aldus een ontsparing gedaan van 530 miljoen frank. Dat uiteindelijk Vlaanderen, en vooral de Vlaamse belastingbetaler het slachtoffer is van dergelijke compensaties hoeft geen betoog : hoe negatiever de rijksbegroting, hoe zwaarder de inspanning voor Vlaanderen (bijna 60 ten honderd van de fiscale opbrengst komt uit Vlaanderen).

Het wordt nu dringend tijd dat wij als Vlamingen wijzen op de eigen financiële verantwoordelijkheid voor de aan de deelgebieden toegewezen bevoegdheden. Met dit voorstel van resolutie wordt gevraagd aan de Vlaamse Executieve de deur te sluiten die nationaal Begrotingsminister H. Schiltz op basis van artikel 10, § 2 van de financieringswet wil openzetten om een nieuwe compensatiepolitiek in te voeren. Dit voorstel van resolutie heeft de bedoeling een „anti-wafelijzer-resolutie” te zijn. Aangezien op basis van artikel 10, § 2 van de financieringswet het verhogen van het percentage slechts kan via een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, in overleg met de betrokken Executieven, speelt dus onze Vlaamse Executieve hierin een cruciale rol.

A. DENYS

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Vlaamse Raad,

— overwegende dat het verhogen van het aan de Gemeenschappen toegewezen gedeelte van het kijk- en luistergeld een bijkomende hypotheek legt op de sanering van de nationale begroting ;

— overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap via de belastingsopbrengsten voor ongeveer 60 ten honderd instaat voor de sanering van de centrale overheidsfinanciën ;

— overwegende dat tegenover de overheveling van deze extra middelen geen bijkomende bevoegdheidsoverdracht staat ;

— verzoekt de Vlaamse Executieve

- een standpunt in te nemen waarbij niet wordt ingegaan op de eis van de Franstalige Gemeenschap om, in overeenstemming met artikel 10, § 2 van de financieringswet, het aan de Gemeenschappen toegewezen gedeelte van het kijk- en luistergeld te verhogen, zonder een evenredige bevoegdheidsoverdracht ;

- dringend het Overlegcomité Regering-Executieven bijeen te roepen om dit standpunt ten opzichte van de nationale Regering te verdedigen.

A. DENYS
